

man dog ellers kunde have tænkt sig at tage Hensyn til Slægten, den paagældende Kvindes Sundhed i det hele og til Moderskabets Betydning. Naar det ærede Medlem sagde, at hun ikke troede, at jeg ønskede at se en Kvinde som kommanderende General i København, havde det ærede Medlem kunnet spare sig den Bemærkning. Thi for fem Minutter siden sagde jeg fra denne Talerstol, at jeg og de Kvinder, paa hvis Vegne jeg taler, under ingen Omstændigheder kunde ønske, at Kvinder skulde beklæde militære Embeder, der krævede militær Uddannelse. Men da det ærede Medlem paa en saa overordentlig teoretisk Maade, uden i fjerneste Maade at tage Hensyn til Livets Forhold, forleden fra denne Talerstol forlangte, at Kvinder før og efter en Fødsel ubetinget skulde paatage sig de samme Arbejdsvilkaar som Mænd, vil jeg gerne spørge: Hvor er det ærede Medlem i denne Sag med Hensyn til den fulde Ligestilling mellem Mænd og Kvinder?

Jacobsen: Jeg skal ganske kort sige til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at jeg har ikke forandret noget som helst i min Opfattelse af det Spørgsmaal, der her er til Behandling. Naar det ærede Medlem i Fortrykket faar læst, hvad jeg sagde, vil han se, at jeg udtrykkelig understregede, at hvis Sagen laa saaledes, at det ahang af min Stemme, om Kvinders Adgang til Embeder skulde blive gennemført med eller uden Begrænsning, var jeg ikke i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stemme; men saaledes foreligger Sagen slet ikke. Den foreligger meget snarere saaledes, at det kan komme til at afhænge af min Stemme, om der overhovedet ikke skal komme noget ud af Forslaget, eller vi skal have det i den Form, hvori Flertallet har indstillet det til Vedtagelse; og saa siger jeg: Heller noget end intet. Derfor stemmer jeg for Forslagets Vedtagelse.

Ordføreren (N. Johan Laurson): Jeg vil gerne væge det ærede Medlem Fru Elna Munch mod det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Bemærkning om, at det ærede Medlem Fru Elna Munch vilde have, at Kvinderne skulde have Stillinger, hvor der var meget at fortjene og lidt at bestille, altsaa de saakaldte Wesselske Embeder. Da der her er Tale om Præstestillinger, er det meget naturligt, at jeg vægger den Tue, jeg selv sidder paa. Thi Præstevirksomheden kan vel undertiden være en Virksomhed, der giver forholdsvis lidt at bestille — dog aldrig meget at fortjene —, men det kan ogsaa være en Virksomhed, der giver stor Travlhed.

Dernæst vil jeg gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, der ikke vilde misunde Venstre Vandringen til Canossa. Jeg ved godt, at Socialdemokratiet har det lidt stærkt med at pleje Misundelsen, men at de skulde pleje den saa vidt, at de endogsaa skulde tænke paa at misunde Folk, der gik til Canossa, er virkelig for meget at forlange. Thi det plejer man at ynkes over, det plejer man ikke at misunde Folk. Men naar det ærede Medlem nu har tænkt paa alligevel at sætte Misundelsen i Forbindelse dermed, tror jeg, det er, fordi han rigtigt har følt, at Venstre ikke er paa nogen Vandring til Canossa.

Mathilde Hauschultz: Det gør mig ondt, at det ærede Medlem Fru Elna Munch og jeg har saa ondt ved at forstaa hinanden. Jeg synes ellers, jeg udtalte mig tydelig nok forleden. Jeg har aldrig udtalt mig for, at Kvinder under de Forhold, hvorom der da var Tale, lige før og lige efter Barnefødsel, skulde gaa ind i de samme Arbejdsvilkaar som Mænd. Og jeg har vel nok før vidst, at det var Kvinderne og ikke Mændene, der fødte Børnene; ganske vist belærte det ærede Medlem mig om det forleden Dag, og jeg skal, som jeg lovede, aldrig i Fremtiden glemme det. Jeg har aldrig sagt, at Kvinder skulde gaa ind under de samme Arbejdsvilkaar som Mændene; men jeg har sagt, at naar vi stod paa det Standpunkt, hvorpaa vi stod angaaende Forholdet mellem Mænd og Kvinder, hævdede disses Ligestilling, den Stilling vi har naaet gennem Lovgivningsmagten i de senere Aar, kan vi ikke gaa videre, end vi i Forvejen er, med Hensyn til Beskyttelse. Og det vilde vi gøre, hvis vi udvidede den Bestemmelse i Fabrikloven, der netop angaar Spørgsmaalet om Kvinders Barnefødsler. Det, jeg hævdede, var, at Fabrikloven ikke der havde vist sig utilstrækkelig, og saa længe dette ikke havde vist sig, holdt jeg fast paa, at vi ikke gaar yderligere frem i Beskyttelse af Kvinderne, end Fabrikloven hjemler.

Povlsen: Jeg hørte med stor Interesse den første Tale, det ærede Medlem Hr. Jacobsen holdt. Jeg sad og tænkte ved mig selv. Hvad mon Slutningen vil gaa ud paa? Jeg kom endelig til det Resultat, at der kunde blive een Slutning derpaa, nemlig en varm anbefaling af Mindretallets Ændringsforslag. Men til min Forbavselse blev Slutningen virkelig den, at det ærede Medlem anbefalede at stemme mod Mindretallets Ændringsforslag, at han altsaa agtede at stemme mod det Ændringsforslag, han i eet